

NÁVRHY GENERÁLNEHO ADVOKÁTA

L. A. GEELHOED

prednesené 13. júla 2006¹

I — Úvod

II — Uplatňované právne predpisy

A — Právo Spoločenstva

2. Článok 4 ods. 1 nariadenia č. 1408/71 stanovuje v relevantnej časti toto:

1. Vo veci samej je Súdny dvor požiadaný o výklad článku 4 ods. 2a a článku 10a v spojení s prílohou IIa nariadenia Rady (EHS) č. 1408/71 zo 14. júna 1971 o uplatňovaní systémov sociálneho zabezpečenia na zamestnancov, samostatne zárobkovo činné osoby a členov ich rodín, ktorí sa pohybujú v rámci spoločenstva, zmeneného a doplneného nariadením Rady (ES) č. 118/97 z 2. decembra 1996² v znení zmien a doplnení (ďalej len „nariadenie č. 1408/71“). Cour de cassation chce predovšetkým vedieť, či doplnkový príspevok Fonds national de solidarité (Fond národnej solidarity) uvedený v prílohe IIa nariadenia č. 1408/71 je osobitnou nepríspevkovou dávkou v zmysle článku 4 ods. 2a tohto nariadenia.

„Toto nariadenie sa vzťahuje na všetky právne predpisy, ktoré sa týkajú týchto častí sociálneho zabezpečenia:

...

c) dávky v starobe;

1 — Jazyk prednesu: holandčina.

2 — Ú. v. ES L 28, 1997, s. 1; Mim. vyd. 05/001, s. 35.

...“

3. Článok 4 ods. 2a doplnený nariadením (EHS) č. 1247/92³ znie takto:

„Toto nariadenie sa taktiež vzťahuje na osobitné nepríspevkové dávky, ktoré sa poskytujú podľa iných právnych predpisov alebo iných systémov ako tie, ktoré sú uvedené v odseku 1 alebo tie, ktoré sú vylúčené na základe odseku 4, pokiaľ sú tieto dávky určené:

a) na poskytovanie doplnkového, náhradného alebo pridruženého krytia proti rizikám, ktoré sú obsiahnuté v častiach sociálneho zabezpečenia uvedených v odseku 1 písm. a) až h), alebo

b) len ako osobitná ochrana pre zdravotne postihnuté osoby.“

4. Článok 4 ods. 4 stanovuje v relevantnej časti toto:

„Toto nariadenie sa nevzťahuje na sociálnu... pomoc.“

3 — Nariadenie Rady z 30. apríla 1992, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie (EHS) č. 1408/71 o uplatňovaní systému sociálneho zabezpečenia na zamestnancov, samostatne zárobkovo činné osoby a ich rodinných príslušníkov, ktorí sa pohybujú v rámci spoločenstva (Ú. v. ES L 136, s. 1; Mim. vyd. 05/002, s. 41).

5. Článok 10 ods. 1, ktorý upravuje upustenie od podmienok bydliska, stanovuje:

„Pokiaľ nie je v tomto nariadení ustanovené inak, peňažné dávky v invalidite, v starobe alebo pozostalostné dávky, dávky v súvislosti s pracovnými úrazmi alebo chorobami z povolania a podpora pri úmrtí nadobudnuté podľa právnych predpisov jedného alebo viacerých členských štátov nepodliehajú žiadnemu znížovaniu, upravovaniu, pozastaveniu, odňatiu alebo odobratiu z dôvodu, že príjemca má bydlisko na území iného členského štátu, ako je štát, kde sa nachádza inštitúcia zodpovedná za vyplácanie.“

6. Článok 10a nariadenia č. 1408/71⁴ stanovuje:

„Osobitné nepríspevkové dávky

1. Bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia článku 10a Hlavy III, sa osobám, na ktoré sa toto nariadenie vzťahuje, priznávajú osobitné nepríspevkové peňažné dávky uvedené

4 — Doplnený nariadením č. 1247/92, už citovaným v poznámke pod čiarou 3.

v článku 4 ods. 2a, výhradne na území toho členského štátu, v ktorom majú bydlisko, podľa právnych predpisov tohto štátu, za predpokladu, že takéto dávky sú uvedené v prílohe IIa. Tieto dávky na svoje vlastné náklady poskytuje inštitúcia miesta bydliska.“

7. Príloha IIa doplnená do nariadenia prijatím článku 4 ods. 2a a článku 10a má takýto názov: „Osobitné nepríspevkové peňažné dávky (článok 10a nariadenia)“. V tejto prílohe bod „E. Francúzsko“, písm. a) uvádza:

„Doplňkový príspevok z Fondu národnej solidarity (zákon z 30. júna 1956).“

v starobe, ďalej len „FSV“). Tento Fonds zabezpečuje príjmom dávok v starobe alebo v invalidite, ktorí nemajú dostatočné príjmy, doplnkové príspevky.

9. Predpoklady na poskytnutie týchto dávok stanovujú články L. 815-1 až L. 815-11 Code de la sécurité sociale (Zákonník sociálneho zabezpečenia, ďalej len „CSS“). V zmysle týchto ustanovení sa doplnkový príspevok prizná nezávisle od toho, či dotknutá osoba predtým bola zamestnancom alebo samostatne zárobkovo činnou osobou. Ide o dávku dopĺňajúcu príjmy akéhokoľvek druhu až do potrebnej minimálnej výšky zohľadňujúcej životné náklady vo Francúzsku. Článok L. 815-11 ďalej stanovuje, že osoby, ktoré sa presťahujú a ich bydlisko sa bude nachádzať mimo územia Francúzska, stratia nárok na doplnkový príspevok.⁵

III — Skutkový stav a konanie

B — Vnútroštátne právo

8. V roku 1956 bol vo Francúzsku zriadený Fonds national de solidarité (ďalej len „FNS“), ktorého cieľom je zlepšiť celkovú politiku ochrany starších ľudí formou zvýšenia dôchodkov, príspevkov a dávok v starobe. Dňa 1. januára 1994 sa FNS zmenil na Fonds de solidarité vieillesse (Fond solidarity

10. Žalobca vo veci samej J. Perez Naranjo narodený 27. septembra 1931 má španielsku štátnu príslušnosť a jeho bydlisko je

5 — Pozri aj správu z pojednávania k rozsudkom z 24. februára 1987, Giletti a i., 379/85, 380/85, 381/85 a 93/86, Zb. s. 955, a rozsudok z 12. júla 1990, Komisia/Francúzsko, 236/88, Zb. s. I-3163.

v súčasnosti v Španielsku. V rokoch 1957 až 1964 pracoval vo Francúzsku. Od 1. novembra 1991 poberá francúzsky starobný dôchodok.

príspevok, keďže sa považuje za dávku sociálneho zabezpečenia, je potrebné poskytnúť na základe článku 19 ods. 1 tohto nariadenia bez ohľadu na to, v ktorom členskom štáte má žiadateľ, ktorý spĺňa predpoklady vzniku nároku, svoje bydlisko?“

11. Žalobca podal žiadosť o vyplácanie doplnkového príspevku na FNS, ktorý mu bol zamietnutý rozhodnutím z 5. augusta 1999. Cour d'appel žalobu podanú žalobcom Perezom Naranjom zamietol s odôvodnením, že sporný doplnkový príspevok nie je osobitnou nepríspevkovou dávkou v zmysle článku 10a nariadenia č. 1408/71, ktorá sa podľa tohto predpisu neposkytne osobe, ktorá má svoje obvyklé bydlisko v inom členskom štáte než vo Francúzskej republike.

13. Žalobca, francúzska, španielska, fínska a talianska vláda, ako aj vláda Spojeného kráľovstva a Komisia predložili písomné pripomienky. Francúzska a španielska vláda, ako aj vláda Spojeného kráľovstva a Komisia sa ústne vyjadrili na pojednávaní 20. júna 2006.

12. Následne žalobca podal na Cour de cassation opravný prostriedok, konanie sa prerušilo a Súdnemu dvoru bola predložená na rozhodnutie táto prejudiciálna otázka:

IV — Tvrdenia účastníkov konania

„Je potrebné vykladať právo Spoločenstva v tom zmysle, že sporný doplnkový príspevok, ktorý je uvedený v prílohe IIa nariadenia č. 1408/71, predstavuje osobitnú nepríspevkovú dávku, čo na základe článkov 10a a 95b nariadenia č. 1408/71 vylučuje jeho poskytnutie žiadateľovi bez bydliska na danom území, ktorý 1. júna 1992 nespĺňa vekovú požiadavku, alebo v tom zmysle, že tento

14. Žalobca vo veci samej uvádza, že francúzsky doplnkový príspevok nie je osobitnou nepríspevkovou dávkou v zmysle článku 4 ods. 2a nariadenia č. 1408/71, ale je dávkou sociálneho zabezpečenia, lebo dávka sa poskytuje poberateľovi starobného dôchodku na základe rozhodnutia o výpočte dávky bez ohľadu na jeho osobné potreby. Okrem toho podľa žalobcu podporovaného v tejto súvi-

slosti španielskou vládou je doplnkový príspevok nepriamo financovaný zo sociálnych príspevkov. Dávku vypláca FSV, ktorý je predovšetkým financovaný zo všeobecného sociálneho príspevku (*contribution sociale généralisée*, ďalej len „CSG“). Doplnkový príspevok by teda mal byť poskytovaný bez ohľadu na bydlisko príjemcu.

15. Francúzska vláda zastáva názor, že dotknutú dávku treba považovať za osobitnú nepríspevkovú dávku v zmysle článku 4 ods. 2a a článku 10a nariadenia.

16. Doplnkový príspevok je osobitnou dávkou, ktorá má jednak znaky dávky sociálneho zabezpečenia a jednak aj znaky dávky sociálnej pomoci.

17. Po prvé dávka úzko súvisí s oblasťou sociálneho zabezpečenia. Poskytuje sa len príjemcom dávok v starobe, ktorí dosiahli vek 65 rokov, alebo v prípade pracovnej neschopnosti dosiahli vek 60 rokov. Dávka úzko súvisí s dávkou v starobe uvedenou v článku 4 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 1408/71, lebo sa poskytuje ako doplatok k dôchodku. Navyše doplnkový príspevok je

poskytnutý príjemcovi jednej alebo niekoľkých dávok v starobe bez ohľadu na osobnú potrebu a poskytuje sa na základe zákona, a to článku L. 815-2.

18. Po druhé dávka je veľmi podobná sociálnej pomoci. Má zabezpečiť príjemcovi minimálny životný štandard v prípade nedostatočného dôchodku. Príspevok sa poskytuje osobám, ktoré dosiahli dôchodkový vek a ktorých celkové príjmy sú nižšie ako zákonom stanovený štandard. Príspevok sa poskytne bez ohľadu na dobu zamestnania alebo dobu platenia príspevkov.

19. Francúzska vláda ďalej zastáva názor, že sporná dávka je nezávislá od príspevkov. Ide o solidárny príspevok financovaný z daní, ktorý sa vypláca prostredníctvom FSV. Daňové príjmy tvorí *contribution sociale de solidarité à la charge des sociétés*⁶, CSG a odvod vo výške 2 %. Doplnkový príspevok je teda financovaný výlučne z povinných odvodov slúžiacich na krytie všeobecných verejných výdavkov.

20. Komisia a talianska vláda zastávajú rovnaký názor ako francúzska vláda. Komisia navyše uvádza, že doplnkový príspevok vypláca zdravotná a nemocenská poisťovňa a následne jej ho prepláca FSV. V konečnom dôsledku sú teda zatažené fondy a nie

6 — Solidárny sociálny príspevok zatažujúci spoločnosti.

zdravotná a nemocenská poisťovňa. Okrem toho výpočet dávky a predpoklady jej poskytnutia nezávisia od toho, či príjemca platil odvody alebo príspevky.

článku. Chýba najmä informácia o podmienkach poskytovania doplnkového príspevku, ako aj o spôsobe jeho financovania. Z uvedených dôvodov Súdny dvor požiadal vnútroštátny súd o doplnujúce informácie k francúzskym právnym predpisom. Tieto informácie boli doručené listom z 10. mája 2006. Na základe týchto informácií sa k nim mohli účastníci konania vyjadriť na pojednávaní 20. júna 2006.

V — Prípustnosť

21. Fínska vláda v písomných pripomienkach uvádza, že existujú dôvody na vyhlásenie návrhu vnútroštátneho súdu na začatie prejudiciálneho konania za neprípustný, lebo v návrhu nie je uvedený právny rámec predloženej prejudiciálnej otázky, ale len odkaz na príslušné vnútroštátne právne predpisy. Informácie uvedené v návrhu na začatie prejudiciálneho konania by mali nielen Súdnemu dvoru umožniť dať užitočné odpovede, ale mali by umožniť aj vládam členských štátov a iným účastníkom konania predložiť pripomienky podľa článku 20 Statútu Súdneho dvora.⁷

23. Keďže vlády členských štátov a ostatní účastníci konania mali možnosť sa vyjadriť k doplnujúcim informáciám na pojednávaní, nevidím nijaký dôvod na vyhlásenie predloženého návrhu na začatie prejudiciálneho konania za neprípustný.

VI — Právne posúdenie

22. Fínska vláda správne poznamenáva, že právny rámec je v rozhodnutí vnútroštátneho súdu očividne veľmi strohý. Vnútroštátny súd uvádza len číslo príslušného

24. Vo veci samej ide o otázku, či francúzsky doplnkový príspevok je osobitnou nepríspevkovou dávkou v zmysle článku 4 ods. 2a nariadenia č. 1408/71. Ak sporná dávka má byť považovaná za osobitnú nepríspevkovú dávku, potom nárok na doplnkový príspevok majú podľa článku 10a ods. 1 nariadenia len osoby, ktoré bývajú v členskom štáte, pokiaľ sú takéto dávky uvedené v prílohe II tohto

⁷ — Rozhodnutie z 2. marca 1999, *Colonia Versicherung a i.*, C-422/98, Zb. s. I-1279, bod 5.

nariadenia. Ak sa naopak sporná dávka má považovať za dávku sociálneho zabezpečenia, tak platia všeobecné predpisy, t. j. v zmysle článku 10 nariadenia č. 1408/71 jej poskytnutie nezávisí od miesta bydliska.

keďže Súdny dvor vyhlásil, že v niektorých bodoch sa právne predpisy, na základe ktorých sú takéto dávky poskytované, podobajú sociálnej pomoci v tom, že nedostatok je podstatným kritériom pri ich realizácii a podmienky pre nárok nie sú založené na úhrne dôb zamestnanosti alebo príspevkov, zatiaľ čo v ostatných bodoch sa podobá sociálnemu zabezpečeniu v tom, že pri poskytovaní dávok nie je založené na voľnom uvážení a že oprávneným udeľuje právne postavenie.“

25. Uplatniteľnosť článku 10a závisí od toho, či sa sporná dávka považuje za osobitnú nepríspevkovú dávku v zmysle článku 4 ods. 2a. Na účely zistenia charakteristických znakov tejto dávky treba najprv uplatniť nariadenie č. 1247/92, ktoré doplnilo do nariadenia č. 1408/71 článok 4 ods. 2a a článok 10a a doplnilo aj prílohu IIa. Tretie a štvrté odôvodnenie poskytujú prehľad o dôvodoch a cieľoch nariadenia. Odôvodnenia znejú takto:

26. Z odôvodnení nariadenia č. 1247/92 vyplýva, že zmeny prijaté týmto nariadením vo významnej miere vychádzali z judikatúry Súdneho dvora, v zmysle ktorej niektoré dávky upravené vo vnútroštátnych právnych poriadkoch môžu súčasne patriť do kategórie sociálneho zabezpečenia (ktorá v zmysle článku 4 ods. 1 patrí do pôsobnosti nariadenia), ale aj do sociálnej pomoci (ktorá v zmysle článku 4 ods. 4 nepatrí do pôsobnosti nariadenia) a to v závislosti od ich osobnej pôsobnosti, ich cieľov a špecifik ich použitia. Pri týchto dávkach ide o „zmiešané“ alebo „hybridné“ dávky.

„Keďže je tiež potrebné brať do úvahy prípadové právo Súdneho dvora, podľa ktorého niektoré dávky poskytované podľa vnútroštátnych právnych predpisov môžu súčasne spadať do kategórie sociálneho zabezpečenia aj sociálnej pomoci, vzhľadom na skupinu osôb na ktoré sa ciele a spôsob uplatnenia týchto právnych predpisov vzťahujú;

27. Rozsudok Giletti z roku 1987 patrí k jednej z prvých vecí, v ktorých sa Súdny dvor vyjadril k zmiešaným dávkam. V tejto

veci Súdny dvor skúmal, či francúzsky doplnkový príspevok vyplácaný poberateľom starobného, vdovského, sirotského alebo invalidného dôchodku patrí do pôsobnosti nariadenia č. 1408/71.⁸ V tejto veci Súdny dvor konštatoval, že dávky FNS — ktoré majú na jednej strane zabezpečiť odkázaným osobám existenčné minimum a na druhej strane zabezpečiť príjmom nedostatočných dávok sociálneho zabezpečenia dorovnanie príjmu — patria do systému sociálneho zabezpečenia v zmysle nariadenia č. 1408/71.

28. Vyššie uvedený rozsudok sa týkal francúzskeho dodatočného alebo doplnkového príspevku k starobnému, vdovskému, sirotskému alebo invalidnému dôchodku, o ktorý ide aj vo veci samej. Tento príspevok bol neskôr aj predmetom konania o nesplnení povinnosti proti Francúzskej republike⁹ v súvislosti s poskytnutím doplnkového príspevku na zabezpečenie existenčného minima za podmienky bydliska vo Francúzsku. V tomto rozsudku sa Súdny dvor oprel o rozsudok Giletti¹⁰ a rozhodol, že Francúzsko si nesplnilo svoju povinnosť.

8 — Rozsudok už citovaný v poznámke pod čiarou 5, bod 11.

9 — Rozsudok z 12. júla 1990, Komisia/Francúzsko, C-236/88, Zb. s. I-3163, bod 6.

10 — Súdny dvor sa opierať aj o rozsudok z 9. októbra 1974, BIASON, 24/74, Zb. s. 999. V tomto rozsudku išlo o doplnujúcu pomoc k invalidnému dôchodku, ktorá však bola odobratá potom, čo sa žalobca vo veci samej presťahoval do iného členského štátu. Súdny dvor konštatoval, že členské štáty na základe článku 10 nariadenia č. 1408/71 nemôžu poskytovať niektoré dávky (vrátane starobných a invalidných dôchodkov) v závislosti od toho, či príjemca dávky má bydlisko v členskom štáte, ktorý dávku poskytuje.

29. Ďalším dôsledkom tohto rozsudku bola zmena nariadenia č. 1408/71 nariadením č. 1247/92, ktoré výslovne začlenilo osobitné nepríspevkové dávky do pôsobnosti nariadenia. Kvôli vzťahu medzi týmito dávkami a sociálnou pomocou sú však uvedené dávky vylúčené zo všeobecného pravidla prenosu dávok sociálneho zabezpečenia do zahraničia.

30. Ako už bolo uvedené v bode 25, od zásady prenosu dávok sociálneho zabezpečenia do zahraničia sa možno odchyliť len v prípade splnenia podmienok článku 4 ods. 2a nariadenia č. 1408/71, t. j. pri osobitných nepríspevkových dávkach, ktoré sú uvedené v prílohe IIa tohto nariadenia.

31. Podľa judikatúry Súdneho dvora je osobitná dávka v zmysle článku 4 ods. 2a nariadenia č. 1408/71 „definovaná svojím účelom. Nahrádza alebo dopĺňa dávku sociálneho zabezpečenia a má charakter sociálnej pomoci odôvodnenej hospodárskymi a sociálnymi potrebami a musí byť o nej rozhodnuté v súlade s právnou úpravou stanovujúcou objektívne kritériá“.¹¹ Podstatou nepríspevkovej dávky je, že je financovaná

11 — Pozri najmä rozsudok z 29. apríla 2004, Skalka, C-160/02, Zb. s. I-5613, bod 25.

vaná výlučne z povinných odvodov slúžiacich na krytie všeobecných verejných výdavkov. V tejto súvislosti rozhodujúcim kritériom je skutočné financovanie dávky. Súdny dvor skúma, či je toto financovanie priamo alebo nepriamo zabezpečené zo sociálnych príspevkov alebo verejných prostriedkov.¹²

32. Medzi dávky, ktoré po prijatí nariadenia č. 1247/92 Súdny dvor uznal za osobitné nepríspevkové dávky, patrí príspevok na domácnosť zdravotne postihnutej osobe¹³, príspevok na starostlivosť pre zdravotne postihnutú osobu¹⁴, príspevok k príjmu¹⁵ a vyrovnávací príspevok pre samostatne zárobkovo činné osoby na dôchodku¹⁶. K dávkam, ktoré neuznal Súdny dvor za osobitnú nepríspevkovú dávku, patrí luxemburský príspevok v materstve¹⁷ a rakúsky príspevok na starostlivosť¹⁸.

33. V prejednávanom prípade je sporný doplnkový príspevok uvedený na zozname osobitných nepríspevkových dávok v zmysle článku 4 ods. 2a nariadenia č. 1408/71, ktorý sa nachádza v prílohe IIa tohto nariadenia.

34. Vo veci samej nie je sporné, že francúzsky doplnkový príspevok patrí do oblasti sociálneho zabezpečenia. Dávka sa poskytuje formou zvýšenia sociálnych dôchodkov. Súvisí s dávkou v starobe uvedenou v článku 4 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 1408/71. Navyše príjemcovia majú postavenie pevne vymedzené zákonom a poskytovatelia sociálneho zabezpečenia, ktorí vydávajú rozhodnutie o poskytnutí dávky, nemajú možnosť voľnej úvahy a neposudzujú osobnú odkázanosť alebo osobnú situáciu. Ak sú splnené uvedené požiadavky, má dotknutý subjekt nárok na doplnkový príspevok.

35. Účastníci konania majú rozdielny názor na to, či francúzsky doplnkový príspevok je sociálnou pomocou. S výnimkou žalobcu všetci ostatní účastníci konania zastávajú názor, že príspevok je sociálnou pomocou. Žalobca to popiera, nepredložil však žiadne argumenty dokazujúce svoje tvrdenie.

36. Na rozdiel od žalobcu si myslím, že doplnkový príspevok má znaky sociálnej pomoci. Tento príspevok má v prípade nedostatočného dôchodku zabezpečiť príjemcovi minimálny životný štandard. Pomoc sa poskytne osobám, ktoré dosiahli dôchodkový vek a ktorých celkové príjmy nedosahujú zákonom stanovené minimum. Poskytnutie príspevku nepodlieha žiadnej podmienke doby zamestnania alebo doby platenia odvodov.

12 — Tamže, bod 28.

13 — Rozsudok zo 4. novembra 1997, Snares, C-20/96, Zb. s. I-6057.

14 — Rozsudok z 11. júna 1998, Partridge, C-297/96, Zb. s. I-3467.

15 — Rozsudok z 25. februára 1999, Swaddling, C-90/97, Zb. s. I-1075.

16 — Rozsudok Skalka, už citovaný v poznámke pod čiarou 11.

17 — Rozsudok z 31. mája 2001, Leclere a i., C-43/99, Zb. s. I-4265.

18 — Rozsudok z 8. marca 2001, Jauch, C-215/99, Zb. s. I-1901.

37. Z uvedeného vyplýva, že francúzsky doplnkový príspevok má zmiešaný charakter a je považovaný za osobitnú dávku.

38. Je nutné ešte preskúmať, či francúzsky doplnkový príspevok je nepríspevkovou dávkou.

39. Na úvod treba poukázať na to, že z doplnených podkladov a z vyjadrení francúzskej vlády vyplýva, že doplnkový príspevok je príjmom starobného, vdovského, sirotského alebo invalidného dôchodku vyplácaný zdravotnou a nemocenskou poisťovňou z prostriedkov FSV a že FSV a tým nepriamo aj doplnkový príspevok je financovaný z troch zdrojov. Po prvé financovanie sa zabezpečuje prostredníctvom contribution sociale de solidarité à la charge des sociétés, ktorý platia podniky zaviazané odvodovou povinnosťou a vymeriavacím základom je platená daň z obratu. Po druhé ide o odvod vo výške 2 % platený fyzickými osobami, ktoré majú daňové bydlisko vo Francúzsku, z dosiahnutých príjmov z majetku alebo investičných výnosov. Treťou zdrojov príjmu je CSG odvádzaný z príjmov z pracovnej činnosti a príjmov nahrádzajúcich príjmy z pracovnej činnosti, ako aj z kapitálových príjmov, z investičných výnosov a príjmov z hier.

40. Podľa názoru žalobcu vo veci samej sa má doplnkový príspevok považovať za príspevkovú dávku, lebo je nepriamo financovaný aj z CSG. Žalobca sa v tejto súvislosti odvoláva na rozsudok Komisia/Francúzsko, v ktorom práve išlo o CSG.¹⁹

41. V tejto veci Komisia začala konanie o nesplnení povinnosti z dôvodu spôsobu uplatňovania CSG na príjmy z pracovnej činnosti a príjmy nahrádzajúce príjmy z pracovnej činnosti pracovníkov a samostatne zárobkovo činných osôb, ktoré žijú vo Francúzsku, ale nevzťahuje sa na nich francúzske právo sociálneho zabezpečenia. Súdny dvor zistil, že CSG na rozdiel od odvodov, ktorými sa majú financovať všeobecné výdavky z verejného zdroja, je špeciálne a priamo určený na financovanie sociálneho zabezpečenia vo Francúzsku, lebo príslušné príjmy pochádzajú z Caisse nationale des allocations familiales (Národná pokladňa pre rodinné prídavky), FSV a zákonných systémov zdravotného a nemocenského poistenia. Súdny dvor uviedol: „CSG má... financovať najmä oblasti sociálneho zabezpečenia uvedené v článku 4 nariadenia č. 1408/71, ktoré sa týkajú predovšetkým dávok v starobe, dávok pozostalým, nemocenských dávok a rodinných dávok“.

¹⁹ — Rozsudok z 15. februára 2000, C-169/98, Zb. s. I-1049.

42. Podľa francúzskej vlády sa v uvedenom rozsudku Súdny dvor nezaoberal otázkou, či sa CSG má považovať za daň.²⁰ Súdny dvor len konštatoval, že medzi CSG a zákonmi upravujúcimi oblasti sociálneho zabezpečenia uvedenými v článku 4 nariadenia č. 1408/71 je priama a dostatočne relevantná súvislosť, takže tento príspevok sa môže považovať za daň, na ktorú sa vzťahuje zákaz dvojitého zdanenia.

43. Francúzska vláda správne uviedla, že Súdny dvor v rozsudku Komisia/Francúzsko pri skúmaní, či bol porušený článok 13 nariadenia, neskúmal skutočnosť, či CSG je „daňou“ alebo „príspevkom“.

44. Podľa môjho názoru CSG nemožno považovať za príspevok na francúzsky doplnkový príspevok. Osoby, ktoré sú povinné odvádzať CSG totiž nemajú nijaký nárok na dávku sociálneho zabezpečenia ako protiplnenie za príspevky, zatiaľ čo všetky osoby s bydliskom vo Francúzsku bez ohľadu na to, či pracujú, si môžu na základe svojho bydliska uplatniť nárok na sociálne dávky financované z CSG, ktoré patria do oblasti národnej solidarity, t. j. dávky FSV. Zaplate-

ním CSG teda nevzniká nárok na priame a špecifické protiplnenie vo forme peňažných dávok.

45. Z toho vyplýva, že francúzsky doplnkový príspevok je osobitnou nepríspevkovou dávkou v zmysle článku 4 ods. 2a nariadenia č. 1408/71.

46. Na záver by som sa chcel zaoberať tvrdením Komisie, že žalobca by sa eventuálne mohol odvolávať na článok 95b nariadenia č. 1408/71,²¹ ktorý obsahuje prechodné ustanovenia.

47. Podľa článku 95b ods. 9 použitie článku 1 nariadenia č. 1247/92 nespôsobí zamietnutie žiadosti o osobitnú nepríspevkovú dávku poskytovanú k dôchodku, ktorú podala dotknutá osoba, ktorá splnila podmienky pre poskytovanie takejto dávky pred 1. júnom 1992, aj keď má dotknutá osoba bydlisko na území iného členského štátu, ako je príslušný štát, za predpokladu, že žiadosť o dávku podá do piatich rokov od 1. júna 1992.

21 — Doplnený nariadením Rady (ES) č. 3095/95 z 22. decembra 1995, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie (EHS) č. 1408/71 o uplatňovaní systémov sociálneho zabezpečenia na zamestnancov, samostatne zárobkovo činné osoby a ich rodinných príslušníkov, ktorí sa pohybujú v rámci spoločenstva, nariadenie (EHS) č. 574/72, ktorým sa stanovuje postup na vykonávanie nariadenia (EHS) č. 1408/71, nariadenie (EHS) č. 1247/92, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie (EHS) č. 1408/71 a nariadenie (EHS) č. 1245/93 [1945/93 — *neoficiálny preklad*], ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie (EHS) č. 1247/92 (Ú. v. ES L 335, s. 1; Mim. vyd. 05/002, s. 267).

20 — Tamže, bod 32.

48. Z návrhu na začatie prejudiciálneho konania vyplýva, že žiadosť žalobcu o doplnkový príspevok bola zamietnutá, pretože žalobca k 1. júnu 1992 nespĺňal podmienku veku vyžadovanú vtedy platnými článkami L. 815-2 a R. 815-2 CSS. Doplnkový príspevok sa poskytuje príjmom dávok v starobe, ktorí dosiahli vek 65 rokov alebo v prípade pracovnej neschopnosti vek 60 rokov. Žalobca dostáva od 1. novembra 1991 francúzsky starobný dôchodok v normálnej výške a nepoberá dôchodok z dôvodu pracovnej neschopnosti, takže musí splniť vekovú hranicu 65 rokov.

50. Najprv treba pripomenúť ustálenú judikatúru, v zmysle ktorej v rámci rozdelenia súdnych úloh medzi vnútroštátnymi súdmi a Súdnym dvorom podľa článku 234 ES vnútroštátny súd, ktorý jediný bezprostredne pozná skutkový stav a má k dispozícii tvrdenia predložené účastníkmi konania a nesie zodpovednosť za prijaté rozhodnutie, najlepšie dokáže posúdiť, keďže detailne pozná skutkový stav veci, či právne otázky predložené vo veci začatej pred týmto súdom sú dôležité a či pre prijatie svojho rozhodnutia je potrebné položiť prejudiciálnu otázku. V tejto súvislosti je úlohou Súdneho dvora, v prípade nejasne formulovaných otázok alebo otázok prekračujúcich rámec jeho právomocí stanovených článkom 234 ES, vybrať z celého spisu predloženého vnútroštátnym súdom, a najmä z odôvodnenia rozhodnutia vnútroštátneho súdu, tie prvky práva Spoločenstva, ktoré vyžadujú výklad vzhľadom na predmet sporu.²²

49. Podľa názoru Komisie v prejednávanom prípade musí byť použitá veková hranica 60 rokov namiesto hranice 65 rokov. Zo spisu totiž vyplýva, že žalobca má španielsky lekárske posudok, v ktorom sa uvádza, že žalobca je od roku 1991 práceneschopný; tento posudok však nebol vnútroštátnym súdom uznaný z právneho hľadiska. Ak by sa uplatnila veková hranica 60 rokov, žalobca by mohol svoj nárok oprieť o článok 95b ods. 9 nariadenia č. 1408/71, lebo spĺňal predpoklady na poskytnutie doplnkového príspevku, konkrétne dosiahol pred 1. júnom 1992 vek 60 rokov.

51. Súdny dvor môže dať užitočnú odpoveď na otázku vnútroštátneho súdu len v prípade, že zohľadní aj tie predpisy práva Spoločenstva, ktoré predkladajúci súd vo svojej otázke

22 — Pozri najmä rozsudky z 29. novembra 1978, Pigs Marketing Board, 83/78, Zb. s. 2347, body 25 a 26, a z 22. júna 2000, Marca Mode, C-425/98, Zb. s. I-4861, bod 21.

neuviedol. Na druhej strane je úlohou ...
vnútroštátneho súdu rozhodnúť, či sa pred-
pis Spoločenstva, ku ktorému Súdny dvor
poskytol podľa článku 234 ES výklad, uplatní
na vec, o ktorej má rozhodnúť.²³

- f) dávky priznané pod podmienkou, že
prostriedky poberateľa nepresahujú hra-
nicu,

52. Komisia správne uviedla, že žalobca
môže svoje eventuálne práva odvodiť
z článku 95b nariadenia č. 1408/71
a z článku 51 ods. 1 písm. b) a f) nariadenia
Rady (EHS) č. 574/72 z 21. marca 1972,
ktorým sa stanovuje postup pri vykonávaní
nariadenia (EHS) č. 1408/71 o uplatňovaní
systémov sociálneho zabezpečenia na
zamestnancov a ich rodiny, ktorí sa pohybujú
rámci spoločenstva²⁴. Predpis uvedený ako
posledný znie:

„Ak osoba poberajúca dávky, najmä

má pobyt alebo bydlisko na území iného
členského štátu, ako je štát, na území ktorého
sa nachádza inštitúcia zodpovedná za vyplá-
canie dávok, administratívne overovanie
a lekárske vyšetrenia na požiadanie tejto
inštitúcie vykoná inštitúcia miesta pobytu
alebo inštitúcia miesta bydliska poberateľa
v súlade s postupom ustanoveným právnymi
predpismi, ktoré uplatňuje posledná uvedená
inštitúcia. Inštitúcia zodpovedná za vypláca-
nie dávok si však vyhradzuje právo dať
poberateľa dávok vyšetriť lekárom podľa
vlastného výberu.“

...

- b) dávky v starobe priznané v prípade
pracovnej nespôsobilosti;

53. Súdny dvor ďalej v rozsudku Dafeki
uznal, že „v konaniach o sociálnoprávnych
nárokoch na dávky migrujúceho pracovníka,
ktorý je príslušníkom Spoločenstva, sú inšti-
túcie sociálneho zabezpečenia a vnútroštátne
súdy členského štátu povinné uznať doklady
a obdobné listiny o stave osoby, ktoré vydali
príslušné orgány iných členských štátov,
pokiaľ nie sú spochybnené konkrétnymi
dôkazmi vzťahujúcimi sa na konkrétny
prípád“.²⁵

23 — Pozri najmä rozsudok z 20. marca 1986, Tissier, 35/85, Zb.
s. 1207, bod 9.

24 — Ú. v. ES L 74, s. 1; Mim. vyd. 05/001, s. 83.

25 — Rozsudok z 2. decembra 1997, C-336/94, Zb. s. I-6761,
bod 21.

54. Z vyššie uvedeného vyplýva, že vnútroštátny orgán je viazaný dokumentmi vydanými príslušnými orgánmi iných členských štátov, pokiaľ ide o začiatok a dobu trvania pracovnej neschopnosti.

55. Je úlohou vnútroštátneho súdu rozhodnúť, či článok 95b ods. 9 nariadenia č. 1408/71 v spojení s článkom 51 nariadenia č. 574/72 sa uplatní vo veci samej.

VII — Návrh

56. Navrhujem, aby Súdny dvor na prejudiciálnu otázku predloženú vnútroštátnym súdom odpovedal takto:

Článok 10a nariadenia Rady (EHS) č. 1408/71 zo 14. júna 1971 o uplatňovaní systémov sociálneho zabezpečenia na zamestnancov, samostatne zárobkovo činné osoby a členov ich rodín, ktorí sa pohybujú v rámci spoločenstva, a príloha IIa tohto nariadenia sa má vykladať v tom zmysle, že doplnkový príspevok podľa Code de la sécurité sociale (Zákonník sociálneho zabezpečenia) je osobitnou nepríspevkovou dávkou v zmysle článku 4 ods. 2a tohto nariadenia.